

Προσκύνησις της Τιμίας αλύσεως του Αγίου Αποστόλου Πέτρου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Την προσκύνηση της τιμίας αλύσεως, δηλαδή της αλυσίδας με την οποία είχαν δέσει τον Απόστολο Πέτρο, εορτάζει σήμερα η Αγία Εκκλησία μας.

Επίσης, σήμερα η Κυριακή ονομάζεται των Δέκα Λεπρών ένεκα της Ευαγγελικής περικοπής που ακούγεται στη Θεία Λειτουργία. Επιπλέον τιμούμε τη μνήμη των Αγίων Μαρτύρων και αυταδέλφων, Πευσίππου, Ελασίππου, και Μεσίππου· και Νεονίλλης τῆς μάμμης αυτών, καθώς και του Νεομάρτυρος Νικολάου του Μυτιληναίου.

«Τὸν Κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν Ἀποστόλων, τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην, Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν».

Ο Απόστολος Πέτρος, «η κρηπὶς τῆς Εκκλησίας, ἡ πέτρα τῆς Πίστεως», σύμφωνα με τὸ δοξαστικὸ τῶν στιχηρῶν τοῦ εσπερινοῦ, συνελήφθη με διαταγὴ τοῦ τετράρχη Ἡρώδη καὶ οδηγήθηκε αλυσοδεμένος στὴ φυλακὴ.

Τα μέτρα επιτήρησής του ἦταν τόσο αυστηρά, ὥστε, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς φρουροὺς ποὺ υπῆρχαν ἔξω ἀπὸ τὴν πύλη τῆς φυλακῆς, δύο στρατιῶτες βρισκόνταν διαρκῶς δίπλα τοῦ μέσα στο κελί. Τὴ νύκτα πρὶν ἀπὸ τὴν προσαγωγὴ τοῦ στο κριτήριον καὶ τὴ βέβαιη καταδίκη του, καὶ ἐνῶ οἱ Χριστιανοὶ ἀγρυπνοῦσαν προσευχόμενοι, Ἄγγελος Κυρίου ἐμφανίστηκε, με ἀποτέλεσμα οἱ αλυσίδες τοῦ Ἀποστόλου νὰ πέσουν θαυματουργικά, οἱ πύλες τῆς φυλακῆς νὰ ανοίξουν καὶ ὁ φυλακισμένος Ἀπόστολος Πέτρος νὰ ἀπελευθερωθεῖ.

Ἡ αλυσίδα ἐκείνη παρελήφθη με εὐλάβεια ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὡς ἱερὸ κειμήλιον καὶ ἀποδείχθηκε πηγὴ ἱαμάτων καὶ ποικίλων χαρισμάτων, με τὴ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος. ΓΙΑ ΤΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΟ, καθιερώθηκε ἀπὸ τὴν Εκκλησίαν ἡ ἡμέρα αὕτη ὡς ἡμέρα ἀνάμνησης τῶν παθημάτων τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ προσκύνησης τῆς ἱερᾶς αλυσίδας, ὥστε οἱ πιστοὶ νὰ τιμοῦν τὸν Ἀπόστολον καὶ νὰ λαμβάνουν εὐλογία ἀπὸ τὴ δική του σταθερὴ πίστη καὶ ἐγκαρτέρηση.

Ταυτόχρονα, νὰ θυμούνται οἱ Χριστιανοὶ καὶ νὰ βιώνουν ὅσα ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καὶ οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι καὶ Μάρτυρες υπέμειναν, μέχρι νὰ ριζώσει καὶ νὰ στερεωθεῖ τὸ δένδρον τῆς ἀληθινῆς Πίστης στὸν Τριαδικὸ Θεὸ «εἰς πάσαν τὴν γῆν».

Ἀναφωνοῦμε μαζί με τὸν ὑμνογράφο «Χαίροις ὁ θερμὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος, ὁ θερμὴ τὴ διανοίαν τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, καὶ Υἱὸν Θεοῦ ἐν παρρησίᾳ πολλή. Χαίροις τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα, καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδούχε».

Ἡ προσκύνηση τῆς Τιμίας Ἀλύσεως μᾶς διδάσκει, γιὰ ἀκόμα μιὰ φορὰ, ὅτι καὶ τὰ ἀντικείμενα ποὺ χρησιμοποιοῦν οἱ Ἅγιοι γίνονται ἱερὰ κειμήλια καὶ ἀναδεικνύονται σὲ πηγὴ ἁγιασμοῦ καὶ εὐλογίας ἀπὸ τὸ Θεό, ἐνεκα τῆς πίστεως καὶ τῆς παρρησίας τῶν Ἀγίων μας. Ὅμως, σὲ ἐμᾶς ἐναπόκειται ἡ σοβαρὴ καὶ διακριτικὴ ἀξιοποίηση αὐτῶν τῶν πνευματικῶν ευκαιριῶν.

«Τὸν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου Μαθητὴν, ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν, ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; ὃν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεὸς Λόγος ἐμακάρισε, ποῖος νοῦς ἐπαινέσει; ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται, ὀφείλει Χριστῷ προσφέρειν, τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. Ἄλλ’ ὧ φιλέορτοι, εὐσεβῶς τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.».

Αναμφίβολα, προς αυτή την κατεύθυνση θα πρέπει να γνωρίζουμε, να διδάσκουμε και, με νου, να διακρίνουμε την ευλογία σύμφωνα με την παρουσία του Αγίου Πνεύματος.

Το περιστατικό των δέκα λεπρών, που ακούμε στη σημερινή ευαγγελική περικοπή, βλέπουμε να επαναλαμβάνεται συχνά στην καθημερινή μας ζωή. Από το Θεό όλοι μας παίρνουμε άπειρες δωρεές και ευεργεσίες. Είναι γεγονός ότι τίποτε δεν έχουμε που να μην το έχουμε λάβει ως δωρεά από τον Πανάγαθο Θεό. Όλα όσα διαθέτουμε ως ικανότητες είναι θείες δωρεές.

Ιδού γιατί ο Χριστιανός αισθάνεται αναγκαίο με νου και ευλάβεια να ευχαριστεί και να δοξολογεί το Θεό. Η ευχαριστία αυτή δεν περιορίζεται σε μια τυποποιημένη εκφορά λόγων, αλλά πηγάζει εκ βάθους καρδιάς και εκφράζει μια ολοκληρωμένη στάση που θα πρέπει να τηρεί ο άνθρωπος στη ζωή του. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να μιμηθούμε το παράδειγμα του ενός λεπρού που επέστρεψε και ευχαρίστησε τον Κύριο. Αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μόνο αν στη ζωή μας όλα όσα έχουμε και διαθέτουμε, τα αναφέρουμε ευχαριστιακά προς τον Κύριο και Θεό μας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου